

Molt J. r. meu:

Trobarem rar després d'haver rebut el llibret i la vostra lletra de no haver-vos contestat. No ha estat per manca de voluntat. Ha estat per indecisió en contestar a la traducció del text castellà.

Encara que he nascut a Barcelona els meus pares són de parla castellana. Jo he crescut en moments que veure un escrit en llengua nostra no ha estat pos.

sible. Dins la llar la llengua natural és el castellà. El català el parlo amb els defectes ~~de~~ barcelonins, i com a fons, un poc forçat degut a les arrels i ambient familiar. Això no vol dir, que dins meu gloteixi l'estima com el que més per aquesta terra, i veu que la seva llengua és part de la seva ànima. És propòsit meu posar encara que via ni perfectament dins aquesta part de tanta importància per el coneixament d'un país.

La primera llicó que
m'enviaren la vaig tenir a les
mans moltes vegades i després d'
agafar-la i deixar-la per les difi-
cultats que hi trobava, no em tota
altre remei, per no fer molt darrera
molt de faltes, que consultar amb
un company de treball un poc
coneixedor de l'idioma, perquè
m'adonés una mica el text.

Amb tot això vull dir,
que aquesta lletra no és d'inspira-
ció meua. Per clarificar-me poden

fer. ho amb un començ de principi.

Atertament us saluda